Sanayi Işçileri Bülteni

Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 509
Fiyat 25 Kr. Kasım 2009

İMF-Dünya Bankası yeni saldırılar için İstanbul'da toplandı!

İMF-DB reçetelerini sokakta yırtalım!

İMF-Dünya Bankası şefleri yeni saldırılar için İstanbul'da toplandı...

İMF-Dünya Bankası reçetelerini sokakta yırtacağız!

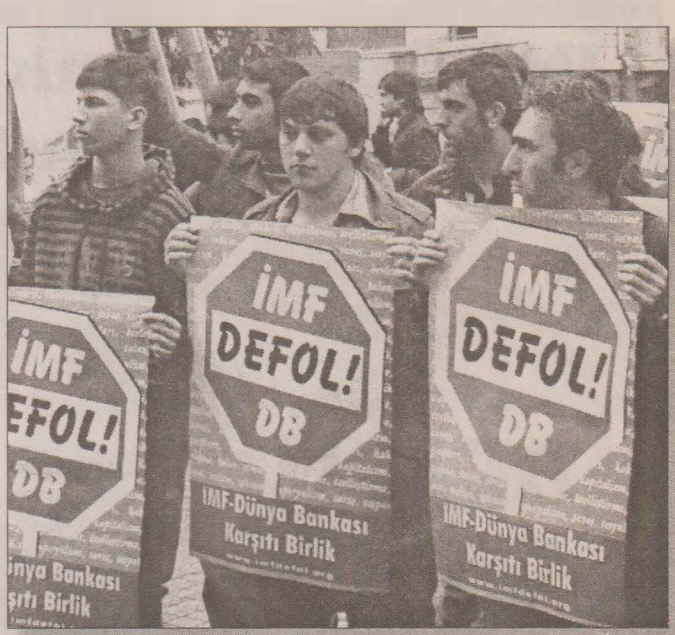
ABD'de başlayan ve dünyaya yayılan kapitalizmin krizi işçi ve emekçilere daha fazla sosyal yıkım dayatmaktadır. Kapitalistler krizin ortaya çıkardığı yıkımı en aza indirmek, kapitalist sistemin devamını sağlamak amacıyla çareler aramaya devam ediyorlar. Bu çarelerin tartışıldığı ve geçtiğimiz ay İstanbul'da yapılan İMF zirvesine de bu çaba damgasını vurdu. Emperyalist tekellerin nasıl kurtarılacağı toplantıların temel gündemi oldu.

İMF-Dünya Bankası zirvesi aynı zamanda bir imaj yenileme çabasına da sahne oldu. Dünya halklarına, işçi ve emekçilerine işsizlik, açlık, sosyal hakların gaspı, özelleştirme vb. saldırıları dayatan emperyalist şefler bozulan imajlarını tazelemek çabasına giriştiler. Bu nedenle daha çok İMF'nin "değişen yüzü" ve "reformcu yönü" ön plana çıkarılmaya çalışıldı. Daha toplantının başında IMF Başkanı Strauss-Kahn, 2010 yılında 90 milyon insanın yoğun bir yoksulluk yaşayacağını, işsizliğin artacağını, eğer krizde viraj alınmazsa, 3. dünya ülkelerinde savaşların kaçınılmaz olacağını söyledi. Dünya Bankası Başkanı Robert Zoellick'in ise, 2010 yılında 59 milyon kişinin işsiz kalacağını açıklaması, İMF şefinin sözlerini tamamlar nitelikteydi.

Bu tiksinti verici itiraflar, her iki emperyalist örgütün kimler için çalıştığını ayan beyan ortaya koymaktadır.

Özetle ekonomiyi canlandırmak için paketlerden söz eden İMF-DB şefleri, reform ve değişim adı altında, uluslararası sermayenin yeni saldırı politikalarını saptadılar.

Bu planlara rağmen zirvenin olduğu saatlerde başta İstanbul sokakları olmak üzere ülkenin dört bir yanında işçi-emekçiler ve devrimci güçler sokaklarda bu haydut takımını protesto ettiler. Kolluk kuvvetleri birçok eyleme vahşice saldırdı. İMF'ye kul köle olanlar kendi

halkına karşı vahşi zorbalar olduklarını bir kez daha kanıtladılar. Bu durum "İMF'ye ümüğümüzü sıktırmayız" diye efelenenlerin emperyalistlerin uşağı olduklarını gözler önüne serdi.

İMF ve DB karşıtı eylemler vesilesiyle bir kez daha açığa çıkan bu öfkenin gerçek nedenini hiç kimse görmezden gelemez. Emeğimizi, yerküremizin tüm zenginliklerini, hayatımızı çalan haydutlara duyulan bu öfkeyi hiçbir şey dindiremeyecektir. İşçi ve emekçiler, dünya halkları "kapitalizmin aşırılıklarını törpüleyelim" safsatalarına kanmayacak; bu öfke denizi büyütmeye devam edeceklerdir.

Emperyalistler de, işbirlikçileri de hakettikleri sondan kurtulamayacaklardır. 1-7 Ekim'de İstanbul'daki direnişi onurlu sayfalarına, tıpkı 6. Filo'yu yazdığı gibi yazan tarih, "çşkıyanın dünyaya hükümdar olmayacağı" günleri de yazacaktır.

Adana Sanayi İşçileri Derneği
Tel: 429 51 82
si_der@hotmail.com

İMF ve Dünya Bankası Zirvesi'ne militan yanıt!

İstanbul'da 6 Ekim sabahı Başbakan Tayyip Erdoğan'ın yaptığı açılış konuşmasıyla başlayan İMF-Dünya Bankası toplantıları ilerici, devrimci kurumlar, sendikalar ve demokratik kitle örgütleri tarafından protestolarla karşılandı. İMF-DB protestolarını azgın polis terörüyle bastırmaya çalışan sermaye devleti ve kolluk güçleri Taksim'den Harbiye'deki Kongre Vadisi'ne yürümek isteyen antiemperyalistlere gaz bombaları, tazyikli su ve plastik mermilerle saldırdı.

İşçiler, emekçiler, ilerici ve devrimci güçler meşru eylemlerine saldıran kolluk güçleriyle İstanbul sokaklarında çatıştılar.

Azgın polis terörüne maruz kalan eylemciler her yeri

eylem alanına çevirirken protestolar sırasında 90'ı aşkın antiemperyalist gözaltına alındı.

Emperyalist-kapitalist sistemin belkemiği ve sembolü olan bankalar eylemcilerin öfkesinin hedefi oldu. Eylemciler 3 saati aşkın bir süre aralıksız olarak, toplumsal zenginlikleri yağmalayan, milyonlarca işçi ve emekçiyi sefalete mahkum eden emperyalistlerin ülkeden gitmesi için eylem yaptılar, kendilerine azgınca saldıran polisle çatıştılar.

Toplantının ikinci günü antiemperyalistler bir kez daha sokaklara çıktı. 7 Ekim günü ilerici ve devrimci güçler Şişli ve civarında militan çatışmalara imza attılar. Eylemciler, geçtikleri her cadde ve sokakta emperyalizmin simgesi olan banka ve ATM'leri tahrip ettiler. Kitleyi taciz eden polis otolarına gereken yanıtı verdiler.

Taksim, Pangaltı, Şişli, Meciyeköy hattını eylem alanına çeviren ilerici, devrimci güçler yaklaşık iki saat süren çatışmaların ardından Okmeydanı tarafına çekildiler. Emperyalist haydutlar, militan kitle eylemleri sayesinde, kendilerini kırmızı halılarla karşılayan işbirlikçi ve uşak takımının aksine ülkenin gerçek sahiplerinin, işçi ve emekçilerin, devrimcilerin öfkesinden kendilerini kurtaramadılar, hakketikleri gibi karşılandılar.

Eylem sırasında çevrede biriken işçi ve emekçilerden sloganlara katılarak ve alkışlayarak destek verenler oldu.

Adana'da İMF-DB karşıtı yürüyüş...

İMF-DB şeflerinin İstanbul'da düzenledikleri zirveyi protesto etmek için Adana'da DİSK, KESK, TMMOB, TTB ve Krize Karşı Emek ve Demokrasi Platformu tarafından bir eylem yapıldı.

Eylem için saat 17.00'de SSK Hastanesi önünde toplanıldı ve AKP İl Başkanlığı'na doğru yürüyüşe geçildi.

Kitle, yürüyüş boyunca "İMF defol bu memleket bizim!", "Susma haykır İMF'ye hayır!", "Hırsız İMF işbirlikçi AKP!", "Kâr değil insan, İMF'ye isyan!" sloganları attı. Taksim'de yaşanan saldırı ise "Her yer Taksim her yer direniş!" sloganlarıyla protesto edildi.

Yol boyunca polisin yoğun tacizi nedeniyle sık sık tartışmalar yaşandı. AKP İl Başkanlığı önüne gelindiğinde hazırlanan basın metnini SES Adana Şube Başkanı Mehmet Antmen okudu.

İMF-DB'nin her zaman için baskı ve sömürünün yanında yer aldığını ve bu nedenle de bu topraklarda onları istemediklerini söyleyen Antmen, bu örgütlerin işçi sınıfı ve ezilen halkları ağır sömürü düzenine mahkum eden uluslararası sermaye örgütleri olduğunu belirtti.

Antmen'in konuşması mücadelenin büyütüleceği, emekçilerin bir alternatifi olduğu ve bu uğurda mücadele edilmesi çağrısıyla sona erdi.

Eyleme yaklaşık 350 kişi katıldı.

Açlık ve yoksulluk sınırı rakamları açıklandı...

İnsanca yaşayacak ücret için mücadeleye!

Türk-İş'in yaptığı araştırmaya göre Ekim ayında 4 kişilik bir ailenin açlık sınırı 757 TL'ye, yoksulluk sınırı ise 2 bin 465 TL'ye ulaştı. Açıklanan rakamlara göre Türkiye'de milyonlarca işçi ve ailesi, Kayseri'de organize sanayi bölgelerinde, küçük sanayi sitelerinde çalışan onbinlerce işçi ve ailesi açlık sınırının altında yaşıyor. Zira patronlar asgari ücretin altında işçi çalıştırmanın yasak olduğunu bile bile, asgari ücret vermeye dahi yanaşmıyor.

Bugün Türkiye'de sermaye ile emekçiler arasındaki gelir paylaşımı dengesizdir. Toplumsal zenginlikler patronların kasalarına akarken, işçi ve emekçiler sefalet içinde bir yaşama mahkum edilmişlerdir.

Patronlara ve onun hizmetkarı olan siyasetçilere sorarsanız, güya yoksulluk ve gelir adaletsizliğini bir sorun olarak görmekteler ve canla başla bu sorunu çözmeye çalışmaktadırlar! Oysa işçilerin açlık ve sefalete sürüklenmesi pahasına sermayelerini büyütenler kan emici asalaklardır.

Açlığı, yoksulluğu ve gelir adaletsizliğini yaratan da, bundan en soysuz biçimde faydalanan da bizzat sermaye sınıfının kendisidir, kapitalist patronlardır. Göstermelik olarak öne sürdükleri "yoksullukla mücadele" projelerini bir yana koyalım, bunun dışında sermayenin iktisadi ve sosyal alanda uygulamaya soktuğu tüm temel politikalar yoksulluğu ve sefaleti arttırmakta, gelir adaletsizliğini büyütmekte, emek ve sermaye çelişkisini derinleştirmektedir. Sosyal yıkım saldırıları da zaten bu amaçla gündeme getirilmekte ve kararlılıkla uygulanmaktadır.

Patronlar için en başarılı, en doğru ekonomi politikası en fazla sömürüyü sağlayan, en çok kâr artışına yol açan politikadır. Yoksulluk ve gelir adaletsizliği sermaye sınıfının sorunu değildir. Dolayısıyla bunları gerçek anlamda çözmek için ne bir çabası, ne de bir politikası bulunmamaktadır.

Açlık sınırının altında bir ücretle, sendikasız, sigortasız günde 10-12 saat çalışmak işçilerin kaderi değildir. Açlığı ve sefaleti büyüten, işçilere ve emekçilere varlık içinde yoksulluk yaşatan para babalarının, patronların düzenidir. Gecelerinde aç yatılmayan, gündüzlerinde sömürülmeyen, açlığın ve yoksulluğun olmadığı, yarin yanağından gayrı herşeyin paylaşıldığı düzeni kuracak olanlar işçi sınıfı ve emekçilerdir.

2010 yılı için asgari ücrete yine sefalet zammı

2010 bütçesinin açıklanmasıyla birlikte sermayenin işçi ve emekçilere öngördüğü sefalet ücreti de netleşmiş oldu. 2010 Yılı Yatırım Programı'na göre asgari ücretin 2010 yılı Ocak ve Temmuz aylarında yüzde 3 oranında, emekli aylıklarının ise Ocak ve Temmuz aylarında yüzde 4 ve yüzde 2.4 oranlarında artırılması öngörülüyor.

Sermaye hükümeti işçi ve emekçilere bir kez daha sefalet dayatmaktadır. Emperyalistlere ve işbirlikçilerine peşkeş çekilen kaynaklar sıra işçi ve emekçilere gelince kısılmaktadır.

Yıllardan beridir asgari ücrete ilişkin tartışmalar daha ziyade belirlenen ücretin azlığı ya da fazlalığı ekseninde yürütüldü. Bununla bağlantılı olarak asgari ücretin dört kişilik bir ailenin ihtiyaçları temel alınarak belirlenmesi, vergi dışı bırakılması, insanca yaşamaya yetecek bir düzeyde olması talepleri öne sürüldü. Asgari ücret belirleme mekanizmasının tümüyle sermayenin denetiminde olmasına karşı itirazlar dile getirildi.

Ancak sermaye devleti işçi ve emekçilere yoksulluk ve sefalet dayatmaktan vazgeçmiyor. Elbette bu konuda sermayeye cesaret veren asıl şey işçi ve emekçi yığınların içinde bulunduğu durumdur. İşçi ve emekçilerin örgütsüzlüğü, bilinçsizliği ve kendine güvensizliği sermayenin bu kadar rahat hareket edebilmesinin en büyük nedenidir. Tersinden ise sermayeyi bu saldırı politikalarından alıkoyacak tek güç işçi ve emekçilerin örgütlenmesi, bilinçlenmesi ve kendi talepleri için mücadele bayrağını yükseltmesidir. İşçi ve emekçiler ayağa kalkmadıkça, sermaye benzer oyunları gözümüzün önünde tezgahlamayı, bizlerle alay etmeyi sürdürecektir.

Sosyal haklarımız gaspedilyor...

Çözüm işçilerin örgütlü mücadelesinde!

Krizin ardından işçi ve emekçilerin hakları gaspediliyor. Ücretler düşürülüyor, işten atmalar artıyor. Kriz bahanesiyle kölelik uygulamaları daha da ağırlaştırılıyor, krizin faturası işçi ve emekçilere ödettirilmeye çalışılıyor. İş yaşamından sağlığa, eğitimden barınmaya, ulaşımdan beslenmeye kadar bir dizi alanda yaşam koşulları, zam ve vergi yükü daha da ağırlıştırılıyor.

Geçtiğimiz aylarda "istihdamı teşvik paketi" adı altında İşsizlik Sigortası Fonu'nda biriken kaynaklar gasp edildi. Patronların uzun bir süre el koymaya çalıştığı İşsizlik Sigortası Fonu ile bundan böyle:

* 2009 ve 2010 yılında nema gelirinin dörtte üçü bütçeye gelir olarak kaydedilecek.

* 2011 ve 2012 yılında da nema gelirinin dörtte biri bütçe gelir tahmini olarak yazılacak

* Yasayla fondan GAP'a 3 milyar lira kaynak aktarılacak.

* Yasayla Nisan 2009'dan sonra yeni işçi alan patronların bu işçilerle ilgili ödemesi gereken sigorta primleri fondan karşılanacak.

* İşsizlik sigortasından yararlanıp yeniden işe alınan işçilerin sigorta ve sağlık primlerindeki işveren payı da fondan karşılanıyor. Ancak burada işsizlik maaşı alırken işe giren, sonrasında ikinci kez işsiz kalan bir işçi işsizlik maaş hakkını kaybedecek.

* Yasayla birlikte teşvik paketlerinden faydalanan patronların işçiler için ödemesi gereken primlerin patron payının tamamı da hazine tarafından karşılanacak.

Kriz gerekçesiyle hazırlanan ekonomi paketleriyle işçilerin sosyal haklarının gaspedilmesi tüm hızıyla devam edecek. AKP hükümeti eliyle "yasal" hale getirilen saldırılardan biri de işçi sağlığı ve güvenliği kanunundaki değişikliktir.

Daha önce **"işçi sağlığı ve güvenliği"** olarak bilinen yasa "iş sağlığı ve güvenliği" olarak isim değişikliğine uğradı. İsmine uygun olarak yasada **"işçinin"** değil **"iş"in** güvenliğini ön plana çıkarılmış durumda. Yasa ile birlikte iş kazalarının 2007 yılında %82,7'sinin yaşandığı KOBİ'ler kapsam dışı bırakılarak, 50 işçi ve daha fazlasını çalıştıran yerler için yasa geçerli sayıldı.

Sosyal hakların gaspı yeni değil son da olmayacak. İşçilerin örgütsüz ve dağınık tablosundan faydalanan sermaye devleti saldırılarına devam edecektir. Nitekim bu süreçte sermaye devletinin önünde yeni saldırılar var. Kıdem tazminatının gaspı, istihdam büroları ile patronların önü daha fazla açılırken işçilerin sefalet koşulları daha da katmerleşecek.

Bu tabloyu tersine çevirecek tek güç işçilerin örgütlü ve bilinçli mücadelesidir.

En küçük hak gaspında dahi mücadele etmeyen işçiler kötü çalışma ve yaşam koşullarıyla gün be gün eriyip gidecektir. Onurlu bir yaşam güvenli bir gelecek için işçilerin örgütlü mücadelesi zorunludur.

Köle değil işçiyiz örgütlüysek güçlüyüz!

Kıdem tazminatı hakkı tırpanlanıyor...

Kıdem tazminatı hakkına sahip çık, mücadeleye katıl!

Patronların çıkarları doğrultusunda gece gündüz çalışan "Yatırım Ortamını İyileştirme Koordinasyon Kurulu İstihdam Teknik Komitesi" kararı doğrultusunda, kıdem tazminatıyla ilgili bir rapor hazırladı. Raporda, patronların kıdem tazminatı yükünün fazla olduğu savunuluyor. Türkiye'deki kıdem tazminatının patronların rekabet gücünü olumsuz etkilediği belirtiliyor. **Türkiye İşverenler Sendikası Konfederasyonu, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği** ve **Türkiye Sanayici ve İşadamları Derneği** gibi patron örgütlerinin desteklediği raporda, **30 günlük ücret** tutarında kıdem tazminatı ödeyen başka bir ülke olmadığı ifade ediliyor. Kıdem tazminatının her tam yıl için **15 günlük ücret** üzerinden ödenmesi öneriliyor.

Patronlar kıdem tazminatını kârlarını azaltan bir etken olarak gördükleri için bu yükten kurtulmak istiyorlar. Sermaye gruplarının kıdem tazminatını ortadan kaldırma çabaları sonuç vermeyince şimdi de uşaklarına hazırlattıkları raporla **"bari yarıya indirelim"** önerisinde bulunuyorlar.

Kıdem tazminatı bilindiği gibi şu ya da bu düzeyde işçinin iş güvencesini korumaktadır. Patronlar kıdem tazminatı ödememek için işçiyi kolayından işten atmakta zorlanıyorlardı. Patronlar bu nedenle kıdem tazminatı yükünden kurtularak ellerini iyice güçlendirmek, daha beter kölelik koşulları dayatmak ve işçiyi istedikleri anda hiçbir kaygı duymadan kapı önüne koymak istiyorlar. Kıdem tazminatının tırpanlanması ya da tümden kaldırılması keyfi işten atmaların artması demektir.

Hak-İş, bu konuda patronları destekleyen bir tutum içinde. Çünkü Hak-İş bürokratları patronlarla işbirliği halinde bu saldırıyı onaylıyorlar.

DİSK ve Türk-İş ise kıdem tazminatlarına dokunulmasının genel grev gerekçesi olduğunu açıkladılar. Ama bugüne kadar sağlık ve emeklilik haklarına yönelik saldırılarda olduğu gibi bu sendika ağaları yağmasalar da gürlemeyi sanat haline getirmişlerdir. Sendika ağaları daha önce de işçilere yönelik saldırılar karşısında benzer açıklamalarda bulunmuşlardı. Ama ardından söylediklerini hemen unutuvermişlerdi.

Kıdem tazminatlarının gaspını engellemenin tek yolu işçilerin birleşik mücadelesidir. İşçiler kıdem tazminatının gaspına karşı uyanık olmalı, kıdem tazminatının tırpanlanmasına izin vermemeli, mücadeleyi yükselterek kıdem tazminatına sahip çıkmalıdır.

PAKSOY'da hak gaspı ve işten atma saldırısı...

Adana'da Paksoy Ticaret ve Sanayi AŞ'de çalışan 40 işçi, ödenmeyen ücretlerini isteyince işten çıkartıldı.

2006 yılından beri ücretlerini düzenli ve tam alamayan işçiler, ücretlerini isteyince kendilerine hiçbir şey ifade edilmeden işten çıkartıldı. İşçiler hakları olan ücretlerini istemek için fabrika önünde toplandı.

3-4 yıldan beri geriye dönük alacaklarının olduğunu belirten işçiler, asgari ücretle çalıştıklarını ve nadiren ücret aldıklarını ifade ettiler. Son aylarda hiç para alamadıklarını söyleyen işçiler, ücretlerini istediklerinin ertesi günü kapıdan içeri alınmadıklarını belirttiler.

3 çocuk babası Ömer Gür, 2006 yılından bu yana ücret alamadığını ifade etti. *"3-4 yıldan bu yana geriye dönük olarak 4 bin 688 TL alacağım var. Asgari ücretle çalışıyorum ama 3-4 yıldır o kadar nadir maaş alıyorum ki alacağım bu kadar oldu. Son aylarda hiç para alamıyoruz. Dolmuş parasını bile cebimizden ödüyoruz. Maaşımızı istediğimiz için bizi ertesi gün kapıdan içeri almadılar. Bize hiç sormadan bir solukta işten çıkardılar. İçeride de paramız duruyor. Çocuklarım okula gidiyor. Benim cebimde eve gidecek param yok. Çocuklarıma nasıl bakacağım. Bizim paramızı versinler başka bir şey istemiyorum. Benim istediğim alınterimin verilmesi"* diye konuştu.

Fabrikada 5 yıldır çalışan 34 yaşındaki 2 çocuk babası Ersoy İçoğul ise, 4 bin TL alacağı olduğunu belirtti.."

Eylül ayı iş kazaları raporu açıklandı...

İş cinayetlerine kurban gitmemek için birleşelim!

Eylül ayı kazaları raporu açıklandı. Rapora göre eylül ayında meydana gelen iş kazalarında 43 işçi yaşamını yitirirken 100'e yakın işçi de yaralandı. En çok ölüm isc 9 Eylül günü İstanbul'da meydana gelen selde oldu. 8 kadın işçi hayatını kaybetti. Bu toplu cinayetin hemen ardından Zonguldak'taki madende göçük haberi geldi. Zonguldak'ta o gün 3 işçi hayatını kaybetti. Ülke genelinde madenlerde meydana gelen kazalarda ise 5 işçi yaşamını yitirdi.

Fındık işçilerinin dönüş dönemi olan Eylül ayında mevsimlik tarım işçilerini ölüm dönüş yolunda yakaladı. Dönüş yollarındaki trafik kazalarında 7 tarım işçisi hayatını kaybederken 52 tarım işçisi ise yaralandı.

İnşaatlarda meydana gelen kazalarda ise bu ay 5 işçi ölürken, çok sayıda işçi de yaralandı. Geçtiğimiz ay patlamanın olduğu ve 1 işçiyc mezar olup arkasında 37 yaralı bırakan havai fişek fabrikasında yine patlama oldu, bu sefer de 2 işçi yaralandı.

Eylül ayında İzmir ve Uşak'ta fabrikalarda egzoz gazından ve metan gazından kaynaklanan zehirlenmeler yaşandı. İş güvenliğinin olmaması ya da önlem alınmaması sebebiyle yaşanan zehirlenmelerde 5 işçi iş cinayetine kurban gitti.

Eylül ayının son günlerinde ölüm tersanesi yine iş başındaydı. 22 Eylül'de gemi ambarı inşaatından düşerek yaralanan 1 işçi kaldırıldığı hastanede hayata gözlerini yumdu. Tuzla Tersanelerinde ölüm sayısı 128'e yükseldi.

Kuşkusuz bunlar sadece kayda geçenler. İşçilerin birçoğu kayıtsız çalışmaya mecbur bırakıldıkları için ölümleri kağıt üzerinde bile anılmıyor. Birçok yerde ya kazanın suçu işçiye yüklenerek patronlar işin içinden sıyrılıyorlar, ya da "kan parası" verilerek yasal sorumluluktan kurtulmaya çalışıyorlar. Bunun son örneği de sel faciasında servisin içinde boğulan işçi kardeşimizin ailelerine "kan parası" ödenmesinin teklif edilmesidir. İlk başta "köpek olsa kendini kurtarır, bunlar kurtaramadı" diyecek kadar ahlaksızlaşan patron, işin üzerine gidilmesi nedeniyle şimdi de "kan parası verelim anlaşalım" diyor.

Kan emici patronlar önce katlediyor, zor durumda kalırsa üç kuruş "kan parası" vererek işin içinden sıyrılmaya çalışıyorlar. Ne de olsa yeni köleler bulup yollarına devam ederler; onlar için bir ölüm işte bu kadar basit ve önemsiz!

Peki ya bizim için? Ölen, sakat kalan yakınlarını kaybeden bizler için bu kadar basit mi bu durum? Elbette değil! Biz kanımızı, alınterimizi akıtırken onlar kârlarına kâr katıyorlar. O zaman sıranın bize gelmesini beklemeyelim. Patronlardan hesap sormak ve insanca yaşamak ve çalışmak için örgütlenelim, mücadele edelim!

Keresteciler Sitesi'nden yükselen bir çağrı:

Kölece çalışmaktan ve yaşamaktan kurtulmak için örgütlenelim!

Keresteciler Sitesi, yıllardır patronlar için bir cennet işçiler içinse tam bir cehennem olmuştur. Çünkü burada örgütlenmek yok, mücadele yok, hak aramak yok! Çünkü korkuyoruz, cesaret edemiyoruz. Cesaret ve mücadelenin olmadığı bir yerde tıpkı çalıştığımız sitede olduğu gibi işçinin emeği ve onuru ayaklar altında çiğnenir.

İşçi kardeşlerim üzerine alınmasın ama ben bu sitede çalışan bir işçi olmaktan utanıyorum. Yanlış anlaşılmasın utancım işimin ağır ya da yıpratıcı olmasından değil, tam tersi alınteri dökerek kazanılan para kadar onur verici bir şeyin olmayacağını çok iyi biliyorum.

Ben bir avuç asalak patrona ve önlerine atılan yağlı bir kemik parçası uğruna arkadaşlarını satarak patron yalakalığı yapan üç-beş çakala mağlup olmaktan utanıyorum.

Köle misali ayaklarımıza ve boynumuza takılan kölelik zincirlerini kırma mücadelesinde yetersiz kaldığımız için utanıyorum.

Göz göre göre haklarımızı gaspederek patronlar, aldıkları son model arabalarla yanımızdan geçerken onları sadece seyretmekle yetindiğimiz için utanıyorum.

Beş-on duyarlı işçi dışında "böyle gelmiş böyle gider" diyerek korkakça bir köşeye çekilip kuru ekmeğe şükredenlerden utanıyorum.

Patronların karşısına dikilince kedileşip korkaklaşan fakat eve gelince kendisinden ekmek parası isteyen ailesine karşı aslan kesilenlerden utanıyorum.

Başka yerlerde çalışan işçi arkadaşlarım bana "sigortan var mı, servisin, yemeğin var mı" diye sorduklarında maalesef bu haklardan mahrum çalıştığımı söylemekten utanıyorum.

Ve ben onurlu bir işçi olarak bu utançtan kurtulmak istiyorum. Çözümün biz işçilerin birliğinden ve beraberliğinden, ortak mücadelesinden geçtiğini

biliyorum. O halde yapılması gereken ortada. Bizler bu gerçeği gören bir grup site işçisi olarak bizim gibi sitede çalışıp alınteri döktüğü halde emekleri sömürülen arkadaşlarımıza sesleniyoruz.

Tek başımıza kalmaktan kurtulup birlik olamazsak bu sömürü düzeni sürecek, hakimiyet sürekli patronların elinde olacak. Bunun için emeğimizin karşılığını onurumuzla mücadele ederek almak için tüm işçi arkadaşlarımızı dernek çatısı altında mücadele çağırıyorum.

Unutmayalım ki emeğinin karşılığını patronların insafına bırakanlar köleleşerek aç kalmaya mahkumdurlar.

Keresteciler Sitesi'nden bir işçi

İşçi Bülteni Özel Sayı: 509 * Fiyatı: 25 Kr * Kasım 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten Özdoğan* EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92